

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 3903. Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterale, ca inspectorate distric-tuale de scoale.

Următoarele cărți:

1. „Elemente de istoria naturală pentru scoalele populare” de Dr. Daniil Barcian, cursul I., Sibiu, tipografia archidieceșană.

2. „Legendariu maghiar-român” ca continuarea ABC-dariului maghiar-român de Nicolau Putnok, Sibiu, tipografia archidieceșană, — se introduce prin aceasta în mod provizoriu și cu rezervarea aprobării ulterioare a sinodului archidieceșan ca manuale în scoalele populare confesionale gr. or. din archidieceșă.

Din ședința consistoriului archidieceșan, ținută în Sibiu, la 29 Decembrie 1881.

N. Popea m. p.,
archim. și vicariu archiep.

Revista politică.

Sibiu, în 8 Ianuarie.

Dela timpul decând casa deputaților continuă lucrările sale luptă mare s'a încins asupra bugetului. Nu numai opozițiunea, ci și din șirul guvernamentalilor s'au ridicat contrari guvernului, descoperind scăderi în administrațiune chiar și în sferile de sus.

Într'aceea mișcările din Dalmația au venit tocmai la timpul cel mai nepotrivit pentru un guvern, asupra cărui năvăleşce opozițiunea din toate părțile în formele cele mai felurite. Ministrii sînt siliți a caletori la Viena și a lua parte la consiliile comune despre mesurile suprimării revoluțiunii. Întrebuițăm terminul acesta, pentru că mișcarea, așa dic foile vieneze și budapestane, s'a prefăcut în revoluțiune și bandele de lotri, cari se sporesc pe di ce merge chiar și cu gen-

darmii recrutați din indigeni — au devenit revoluționari.

Mai multe foi spun, că consiliile ministrilor din Viena prepară convocarea delegațiunilor pe 28 l. c. în sesiunea extraordinară. Se vede că evenimentele înteeșc.

Helfy a interpelat în casa deputaților Ungariei pe ministru president în privința cauzei turburării din Dalmația și Erțegovina și în privința măsurilor ce sînt de a se lua pentru suprimarea lor și în fine ce plan are guvernul pentru viitoriul țerilor ocupate.

Aproape în Europa întreagă, scrie „Telegraphul” cu toate că pacea pare a fi temeinic stabilită, se simte o nelinise confușă, neînțeligibilă; pretutindeni industria și comerțul lăngesesc și numai marea fabrică a lui Krupp lucrează cu o activitate îndoită, rivalisând cu toate fabricile de acest fel din Franca, Englitera, Austria și Rusia. Toate statele cu un avânt bizar se înarmează, militarismul a cuprins societatea întreagă europeană, progresul și civilizațiunea să află îmbrăcate în uniformă militară și găsduesc în casarme.

Europa n'are nici o amintire plăcută pentru anul trecut, Europa intră în anul nou fără vre o speranță senină în viitor!

Popoările europene trăiesc în pace între dênsele și întru cât se poate și cu guvernele lor respective, dar pe ce base se află fundată această pace efemeră, pe ce temelie se razimă această linise?

Pacea Europei are de basă aceste milioane de baionete ce amenință omenirea la Berlin, la Petersburg, la Viena la Paris; linisea Europei se razimă pe aceste milioane de soldați cari petrec viața lor în eserciție și în casarme. Totul depinde, stă în mâna câtor-va persoane: buna voință a d-lui de Bismarck, a imperatorului Francisc Iosef poate transforma pacea în războiu, linisea în fortună.

Bugetele militare cresc neincetat, înghițind cea mai mare parte din veniturile statelor; armatele imense se perfecționează, se întăresc prin diferite invențiuni ingenioase; nise mijloace de distrugere fără finit cresc, cuantitativ și calificativ, întrebuițând pentru confecționarea lor o populațiune întreagă de brațe. Aceste milioane uniformați, înarmați de la cap și până la picioare stau gata de a cufunda Europa într'o mare de sânge.

Este adevărat că în momentul de față nici unul nu dă semnalul de rebel; este adevărat că toți accept cu o paciență febrilă. Trebui să fim mulțămiiți și cu atâta.

A cui este vina dacă totul depinde de la doi trei oameni.

Ordonanța împăratului, dice foaia citată, a produs o mare ferebere în tot imperiul german. O asemenea lovitură de stat nu s'a mai pomenit de pe timpul lui Napoleon. Am arătat deja cât de aspru au judecat diarele liberale germane această ordonanță, condamnând-o din toate punctele de vedere. Nu mai puțin aspre sînt diarele vieneze. Mai ales „Wiener Allgemeine Zeitung” este de o violență rară față cu principele de Bismarck, care este autorul acestei ordonanțe.

Mai aspru nici nu poate cineva se fie față cu principele de Bismarck. Greutatea cea mare va fi însă când această ordonanță va fi comunicată Parlamentului german, căci de sigur partidele nu vor întârția de a ataca cu violență, mai ales cele liberale.

În Austria nu merg nici decum lucrurile neted. Afară de aceia, că prin sistema de guvernament adoptată de comitele Taaffe, de a se servi mai cu samă de naționalitățile slave, s'a produs cea mai mare ferebere prin populațiunea germană, apoi au mai venit acum și turburările din Dalmația, Bosnia și Erțegovina. Mai pe toată diuna diarele vieneze ne aduc sciri despre pornirea de regimente în acele localități, unde lucrurile par a fi cu mult

mai serioase de cât cum voesc să le arete organele oficioase ale guvernului din Viena. Astfel diarul „Bohemia” care este organul comitelui Taffe, vorbind despre măsurile luate în Dalmația și Erțegovina scrie următoarele:

„In considerațiunea trebuințelor de trupe prin ținuturile ocupate s'a inpuținat prin toate provinciile monarchiei numărul trupelor prin urmare și în Dalmația, astfel că acum nu se mai află aici decât o slabă garnisoană de 11 batalioane. Prin actuala mișcare de trupe brigada de garnisoană în Dalmația va fi sporită la douăzeci și cinci batalioane. Chiar și garnisoana din Erțegovina care era până acum numai de trei brigade slave, va fi sporită într'un chip simțitor. Vrednică de interes este împregiurarea că unele trupe îndreptate spre Erțegovina au ordin de a nu se opri aci, ci de a merge în Bosnia. Se pare că și în această provincie este vorba de a se spori numărul trupelor, de vreme ce bandele de tâlhari au început a se arăta și prin această provincie.”

Diarele oficioase obicinuesc a numi pe insurgenți tâlhari, spre a ascunde greua pozițiune în care se află guvernul. Acestia nu sînt însă decât bosniaci cari nu voiesc a se supune legii militare pe care Austria voiesc să o aplice în provinciile ocupate. Nu este de mirare însă ca Austria să voiască a face din această mișcare un pretest spre a ocupa Salonicul, care este ținta ei de multă vreme încă.

Starea Ungariei.

„Vaterland” din Viena, organ căruia numai ură de Unguri nu i-se poate imputa, iată cum le judecă starea, cu începerea anului nou;

„Sînt aproape 15 ani de când Ungaria se bucură de o libertate și de o independență, pe care mai înainte n'a avut-o nici o dată în aceasta măsură. Și cum a întrebuițat aceste

FOIȚA.

Șoimul Banului de Craiova.

(Poemu epicu. *)

(Urmare.)

Cântul IV.

De sub dealuri de sub stânci,
Din prepastii mari atunci,
Mii de umbre se trezesc
Și pământul innegresc.
Noaptea repide se'ntinde
Și pământul îl cuprinde.
Ear' la Banul, la palat
Oaspeți mulți s'au adunat:
Mulți frunțași de prin cetate,
Mulți de-afară, de prin sate,
Dela șesu și de prin munți,
Unii juni alții cărunți,
Cu soții de-acele-și diile
Și cu gingașe copile.
Toți se'nșiră după rënd
Mese mândre'ncongiurând:
Șerbitorii pe'ntrecute
Din bucatele făcute
Tot aduc și le'mpărșesc

*) din Căldarul Societăți pentru cultura și lit rom. în Bucovina.

Între oaspeții iubiți
Și voinicii osteniți.
Și din cupe, din ulcioare
Toarnă vinul prin păhare,
Vin de cel de Drăgășani,
Ce-i păstrat de dece ani.
La Ban oaspeții închină
Și cu vin setea și alină.

Banul cupa deci luând
Și la oaspeți mulțămind,
Simte'n inima-și voioasă
Sbor de cugete frumoase,
Cugetări ce'l desfăta
Ades în juneața sa;
Și 'mpregiur ochi-și așintă
Și cu graiu vesel cuvântă:
„Oaspeți scumpi de nume bun
Din acest pământ străbun.

Căștigat în vremi trecute
Cu-a strămoșilor virtute
Și-apêrat de-atunci de noi
De furtuni și de nevoi,
Voi v'aduceți bine-aminte
Cu ce flacăra ferbinte,
Nu de mult ne-am războit
Cu dușmanul ne-adormit,
Și-am luptat cu bărbăția
Pentru vechia-ne moșia,

Și ori când ne vom lupta
Dacă țeara ne-a chiema.

Douăzeci de ani anume
Au trecut din astă lume,
De când sceptrul mi-lați dat
Într'acest frumos Banat,
Și frățeasca legătură
Prin toți anii, ce trecură,
Nejignită se păstra
Și'n ea fala noastră stal
Chiar și acest măreț privilegiu,
Ce pe-ai mei voinici vitegi
I-a adus astăzi la mine
Întăresce și mai bine
Legământ 'ntemeiat
Pe cuvântul, ce ni-am dat.
Dee ceriul să dureze,
Și nici când se nu'nceteze
Înțelegerea deplin
Într'acest pământ român!
Să trăiți voi plete albe
Și voi juni cu visuri d'albe
Și voi mame de voinici,
Ce rêsar nmai pe aici.
Și voi flori fermecătoare,
Ce răpiți focul din soare!”

Astfelu dice 'nsufle, it
Și păharul aurit

Îl rădică și'l deșartă
Până'n fund, până sub toartă.

„Să trăiesci întru mulți ani!”
Strigă mândrii căpitani,
Strigă oaspeții meseni,
Strigă șoimii Craioveni!

Astfelu după ce-și urează
Pe-a lor jilțuri toți s'așează.
Ear din cercul numéros
Uu oștean bătrân, peptos,
Care'n vremile trecute
Fuse cap de cete multe
Și cu Banul însoțit
Mulți dușmani a biruit,
Se rădică și se scoală
Și din glas dice cu fală:

„O tu, prea mărite Ban
Din Banatul Craiovean!
Vin avem și-avem bucate
Și avem inimi desceptate.
Dar' al coardelor glas blând,
Care nalță simț și gând,
Care sufletele 'neântă
Și la ceriuri le străplântă,
La al cărui ton ceresc
Cei bătrâni întineresc,
Unde-i el? Unde-a rămas?
Unde-i glasul drăgălaș?”

bunuri? Să examinăm numai fără preocupare starea lucrurilor! Nu se poate nega că s'au făcut multe în interesul culturii morale și materiale în Ungaria dela 1867 încoace, dar tot așa trebuie se mărturisim în interesul adevărului și al dreptății; că aceea ce sa făcut nu stă în proporțiune cu trebuințele țării și că în multe privințe s'au făcut cu mult mai mari cheltuieli, decât s'ar putea justifica prin rezultatele dobândite.

„Inepția guvernelor parlamentare de partidă se arată aci destul de lămurit. Alegerile dietale de la 1881 au dovedit că poporul ungar în totalitatea lui e sătul de multele discursuri parlamentare. Acum vede chiar și țeranul de rând, ce mic este succesul acelor discuțiuni lungi, cu cari câte 10 luni pe an se umplu coloanele ziarelor și cari costă pe țeară aproape 1 milion și jumătate, de altminteră însă nu fac decât a urca dările. Administrațiunea și justiția, comunicațiunile și siguranța publică rămân tot așa de triste ca și mai nainte.

„Dar nu de aceste scăderi se ocupa vorbitorii în parlament și presă; șovinismul are alte scopuri. Spre a abate ochii publicului dela miseria interioară, șovinistii strigă în contra panslavismului. Popoarele nemaghiare sunt persecutate în biserică, în scoale și până în familie, spre a se aduce triste jertfe idolului maghiarismului și nu se sfiesc a mărturisi pe față că aceasta maghiarizare forțată trebuie se fie unul din scopurile și din nișuințele cele mai de căpetenie ale statului ungar. Organul „Pesti Napló“ a declarat aceasta clar și limpede în articolii sei de anul nou. Și totuși această foaie dăce că este păzitoare fidelă a politicii „deachiste“! Sermane Deak! Ce curând au fost schimosite ideile acestui adevărat bărbat de stat și patriot de cătră urmașii lui! Să avem în vedere numai că Deak a cerut încă la 1872 în mod categoric, ca statul ungar să înființeze pentru toți cetățenii săi după naționalitatea lor scoale secundare pe cheltuiala statului; astăzi urmașii lui au ajuns acolo încât au intențiunea chiar de a opri statului înființarea de scoale secundare cu limba de propunere nemaghiară. Și totuși Ungurii voiesc se câstige pe diferitele popoare pentru statul lor!“

După aceasta „Vaterland“ vorbește de emigrarea Românilor, Serbilor, Slovacilor, Germanilor, și aceasta pentru că numai pot suporta sarcinile, reaua administrație și șicanele naționale. Stagnațiunea ba chiar regresul populațiunii țerei, cu deosebire în Ardeal, condamnă starea actuală, a cărei mi-

serabilitate se poate dovedi și prin alte fapte.

„Mai întâiu dăm de teribila datorie a statului care față de 301.5 milioane fl venituri ordinare, pretinde în dobândi 107.25 milioane fl, nesocotind avansurile pentru garanțiile drumurilor de fer, care pentru anul 1882 sunt evaluate la 109 milioane fl. Nu'i mirare dacă pe lângă o asemenea stare nu ajunge restul veniturilor ordinare nici pe departe pentru acoperirea celorlalte trebuințe ale statului și dacă se ea refugiu la noie împrumuturi. Aceasta va merge până va merge, dar mult nu poate ținea. În anul 1875 cereau datoriele de stat ale Ungariei 81,20 milioane amortisare în anul 1882 deja 107.25 milioane fl; aceasta face în șapte ani o înmulțire cu mai mult de 36 milioane. Astfel deficitul crește mereu. Pentru anul 1880 deficitul a fost preliminarat cu 19,910,251 fl, în realitate însă a ajuns suma de 26,214,248 fl, așa dar cu 7 milioane mai mult. De astădată deficitul face deja în preliminarul comisiei financiare 28 milioane. Cât de mare se va devodi el în practică?

„Cu toate acestea nimeni nu se gândesce serios la un sistem sincer de economie și la o administrațiune, care să aibă un scop mai înalt de cât maghiarizarea și urcarea dărilor. „Pesti Naplo“ cere teren vama independent, „armată națională“ și maghiarizare forțată. Așa cugetă stanga „moderată.“ De aderenții lui Kossuth nici numai voim să vorbim.

„Ce plănuesce însă partida guvernului ați atotputernică? Cum crede că va vindeca multele rele ce bântue țara? Ea nu se gândesce la nimic, ci cu un servilism bisantin lasă toate în grija stăpânului și maistrului ei Coloman Tisza; căci numai acest înțeles se poate da vorbirei lingușitoare cu care partida a salutat la anul nou pe șeful ei.

„Tisza este fără îndoială un om politic însemnat: dar scie foarte bine că el singur nu va fi în stare să scape corabia statului din amenințatoarea situațiune actuală. Însă cine i va da un ajutoriu?

„Ungaria s'a înșelat în puterile sale; amestită de succesele politice din anul 1867 a inaugurat, un sistem de administrare, care trece peste puterile ei materiale și spirituale și de aceea suferă de un deficit progresiv în finace și în spirițele. O cunoștință de sine adevărată ar trebui să o provoace la economie, la moderare și la muncă onestă; dar o asemenea cunoștință de sine i lipsesce. Frasa șovinistă înneacă cugetarea sănătoasă și nu lasă să crească fapta creatoare. Și de aceea

Ungaria pășesce ați pe pragul anului nou cu o speranță atât de mică în viitorul ei.“

Crisa ministerială română.

„Die Presse“ se ocupă într'un articol cel reproducem și noi cu această materie. „Resboiul W.“ care a tradus articolul ne asigură că foaia vieneză a scris cu multă cunoștință de cauză.

„În România domnesce de șese ani partida liberalilor sau a roșilor. Ea a avut fericirea să fie la putere într'un timp, când Rusia a declarat resboiu Turciei, când România prin tratatul din Berlin, a putut deveni independentă, ba chiar și regat. Ceea ce s'a mai făcut în acest timp pentru țeară este poate mai puțin meritul roșilor, ci mai mult al capului lor Ioan Brătianu, care aproape fără intrerupere a avut președința ministerului dela Iulie 1876 încoaci. Că această partidă s'a putut ține în parlament atâta timp, trebuie pe de altă parte să se atribue influenței lui Rosetti, care, ca redactor șef al Românilor și ca președinte al Camerei, îngrijea de toate celelalte lucruri, pentru cari Brătianu sau nu era apt sau n'avea timp. Ceea ce stetea în dosul acestor doi, n'a fost nici odată ceva mai mult de cât o turmă bine disciplinată, care altminteri era lipsită atât de talente, cât și de caractere. Dar atât mai abili au fost membrii acestei partide în — exploatarea practică a funcțiunilor demnităților și afacerilor, ce le-au stat la dispoziție în cursul anilor. Rosetti, Girardin al Românilor, cunoscea slăbiciunile omenesci și trebuințele partizanilor săi — și suposițiunea mută a proverbului „a trăi și a lăsa să trăiască“ a devenit și ea un ciment al existenței și puterei partidei liberale în România. Bărbați cu mâinile curate și cu principii catoniane, ca Brătianu sau Ionescu, erau dintre corbii albi ai partidei roșie și, când aceștia en tre eux condamnau și blestemau corupțiunea tovarășilor lor atunci cei isbiți se rușinau nițel sau de loc — dar în cele din urmă lucrurile rămănea cum au fost, din cauză că pentru popularul și în același timp absolutul Rosetti domnia partidei era mai pre-sus de ori-ce morală și de ori-ce solitudine pentru binele adevărat al țerei.

Astfel fiind lucrurile, partida liberală trebuia să se apropie de o crisă, îndată ce se vedea silită să facă ceva pentru reformele interioare, cari în România acum nu însemnează alt-ceva, decât a dobori corupțiunea. După ce se resolvară cestiunile externe, cerința

acelor reforme deveni din ce în ce mai imperioasă și pentru că Brătianu în vara trecută n'a putut face pe partida sa ca să taie cu abnegațiune în carnea ei proprie, el s'a retras, spre a nu fi îngropat și el sub ruinele crizei partidului. Atunci, pentru hatrul partidei, întră în cabinet al doilea Dioscur, Rosetti, Aceasta tot n'ar fi oprit căderea politică a roșilor, dacă cestiunea Dunărei n'ar fi venit din nou pe tapet, împingând ear' pe supăratul I. Brătianu în fotoliul ministerial.

Însă Rosetti și Brătianu nu sunt numai Dioscuri politici de 35 ani încoace ci ei sunt și rivali până la o margine oare care — și de aceea îndată ce cestiunea dunăreană s'a retras earăși în fundul scenei, unul din amândoi a trebuit să easă din ministeriu. De astădată a eșit Rosetti și, după cum asigură toate scirile din Bucuresci, nu fără mânie de oare ce refuză a primi presidența Camerei, preferind se facă politică pe viitor ca redactorșef al „Românului“ în și afară din parlament,

Dacă însă Rosetti va trece în opozițiunea fățișă s'au și numai în cea periodică contra guvernului și după cum spun foile române, dacă roșii se vor desbina într'adevăr în o partidă a junilor liberali și a bătrânilor liberali atunci mai curând s'au mai târziu s'a isprăvit nu numai cu ministerul Brătianu, ci și în genere cu domnia liberalilor în România. Ori câte merite și ori câtă popularitate ar avé Brătianu, el tot nu s'ar pute manține pe sine și pe colegii săi ministeriali pentru mult timp în fața parlamentului lui Rosetti. Bătrânului Brătianu, omului într'adevăr obosit, nu i va rămâne altceva de făcut, decât să se retragă cu totul din arena politică s'au să încerce formarea unei partide noue cu elemente conservatoare prin urmare cu adversarii săi de până acum. Dacă poate, dacă e în stare să rupă cu totul cu vechile tradițiuni și cu tovarășii săi despre una ca aceasta caută negreșit să ne îndoim încă. Dar cum că Brătianu a avut deja în gând o asemenea evoluțiune ne-a arătat atitudinea sa din anul trecut când fratele și adversarul său Dimitrie Brătianu a luat presidența ministerului.

Acest tablou al situațiunii politice a României n'ar fi în sine tocmai interesant, dar această icoană deschide o perspectivă destul de întinsă pentru o completă crisă guvernamentală și de partidă. Descompunerea completă a liberalilor caută să aducă la putere o partidă nouă, adecă pe a conservatorilor și aceasta nu e numai pentru România, ci și pentru raporturile ei

Rënduesce i să răsune,
Și sərbarea s'o'ncunune!“
Astfelu dăce cătră Ban
Acel vechiu, vestit oștean,
Și'nchinându-i-se'n urmă
Vorba veselă și o curmă.
Și zimbînd voiosul Ban
Face semn unui curtean
Care'n clipă și aduce
Meșteri mari de cîntec dulce.
Și cu doine oltenesci
Și cu hore muntenesci
Stoarse din arcuș și coardă
Inimioarele desmeardă,
Și de cântece de dor
Saltă sufletele'n sbor.
Eară cina strălucită
Se încheiă, e s'fîrșită,
Sosind oara cea de joc
Pentru tinerii cu foc:
Feți frumoși, voinici de veste,
Ca voinicii din poveste,
Cercul mesei părăsesc
Jocuri falnice urzesc
Și se'ntrec în săritură
Și'n strigări, chiuitură.
Ei uimesc palatu'n'treg
Prin arcanul, ce'l direg.
Prin bătuta voinicească
Și voioasa corăbească.

Ear la ceasul hotărît
Rândul horei s'a ivit;
Deci din ceata uimitoare
De copile'ncântătoare,
Cum e țeara Oltului
În lumina Maiului,
Toți voinici-și iau päreche
După datina străveche;
Și'ntr'al horii cerc legați
Cu pași lini și legănați,
Se rotesc ca o minune
Cum a fost și cum se spune.
Falnici toți voinicii sînt
Și la chip și la cuvânt,
Și la dalba veselie,
Și la lupta din câmpie;
Ear copilele frumoase
Toate-'s ține drăgostoase,
Ce prin cîntec și privire
Varsă farmec și uimire
În voinicii drăgălași
Ce se bat cu uriași;
Dar din fete și neveste
Mai frumoasă la chip este
Și la chip și la cuvânt,
Și la falnicu-i avânt,
Fica Banului anume
Maia mult vestită'n lume:

Mulți voinici din multe țeri,
Mari de viță și de-averi,
Dela Banul de sojiă
O tot cer, cu să le fiă;
Banul tot pe gânduri stă
Și nici unuia n'o dă.

Hora mândr'acum s'alină,
Cu vin oaspeții se'ngănă
Și cu glume dulci, ce plac,
Veseliă și haz fac.

Vultur, sufletul ce'nviă
Drăgălașa veselie,
Un holteiu în toamn'ajuns,
Dar' de eamnă nepetruns,
Cu vin cupa și-o direge
După datină și lege,
Și se scoală de pe loc
Într'o clipă cu noroc,
Și cu'n glas, ce mult încântă
Aste vorbe le cuvântă:

„Să trăiesci vestite Ban
Din Banatul Craiovean,
Ce ai unit în astă seară
Fruntea bravilor din țeară
Și cununa florilor
Din ținutul șoimilor!
Ori-ce suflet, ce simțesce,
Cântând hora'n'tineresce,

Ori ce suflet necăjit
Jucând hora-i fericit,
Îns'un rost cu glas ferbinte,
Glas cu gingașe cuvinte,
Nalță sufletul la raiu
Și-l coboară jos, când vrei,
Bate coarda cea mai fragă,
Care-i sufletelor dragă;
Să răsune deci cu dor
Glasul zinelor în chor!“

Aste Vultur le vorbește
Și cuvântu-și contenesce,
Și toți oaspeții cu dor
Cîntec cer și cîntec vor.
Toți privesc cu nerăbdare
Cătră ceata de fecioare,
Unde doi voinici pășesc
Și fac sorți și i împărțesc;
Și din ceata strălucită
Cade soartea fericită
Chiar pe fica Banului,
Maia, zina Oltului;
Maia glasul și strunesce
Și-apoi cîntecul pornesce:
Despre marele Traian,
Ce cu-al său cumplit dușman
S'a luptat luptă de moarte,
În răsboae înfricoșate;

cu străinătatea de o importanță destul de mare. E posibil, ba e chiar foarte verosimil, că după retragerea lui Rosetti, căruia se dăce că i vor urma și ministrii Stătescu și Urechia, Brătianu își va reconstrui încă o dată ministerul cu alte mediocrități, dar situațiunea cu greu se va mai pute ține mult timp. Brătianu obosit de a governa, Rosetti în opoziție, partida depravată — iată necesitatea impusă pentru o schimbare a sistemului politic.

Este adevărat, că conservatorii nu formează astăzi o partidă puternică, solid organizată. Rosetti au știut să desarmeze politicesc pe cei mai talentați adversari ai lor, trimițându-i în posturi diplomatice și în alte afaceri; și apoi ori cine știe, că cu partida vechilor conservatori, a boerilor — despre care se dăce că Rosetti ar fi recomandat-o în zilele din urmă pentru succesiunea politică — nu poate face nimic pentru România. Dar între capacitățile mai tinere ale conservatorilor se găsesc bărbați patrioți cu o cultură superioară și un caracter desinteresat, ca Maiorescu, Carp, Lahovari, etc., cari, ca odinioară Epureanu, pot da piept chiar cu moștenirea destrăbălata a roșilor. Și dacă ne gândim la raporturile actuale dintre Austro-Ungaria și România, apoi de sigur nu e un optimism a crede, că aceste raporturi se pot îmbunătăți numai sub un regim conservator. În rândurile conservatorilor se găsesc mult mai rari Austro-fobi și rusomani, decât între tovarășii lui Rosetti, Coșălniceanu și Stătescu — oșetei, de sigur nu poate fi decât favorabil dezvoltării și independenței României.

Decamdată rămâne să vedem, cum se va desfășura criza ministerială din București. Soluțiunea ei ne va arăta, dacă prognosticul pus de noi are să se realizeze în timpul sau după sesiunea Camerei. Dacă atunci regele Carol se va decide să chieime un ministru conservator, fără îndoială va urma în curând dizolvarea Camerilor, având în vedere puterea cantitativă a majorității liberale. Tabloul pe care-l vor forma până atunci evenimentele parlamentare din București, nu va fi îmbucurător. În timpul din urmă animozitatea și pasiunea au luat dimensiuni așa de mari în foile opozițiunii și ale majorității, încât tot așa de puțin poate fi vorba de o prosperă campanie parlamentară, ca și de o însănătoșare a partidei, astăzi încă la putere.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Sebeș, în 17 Ianuarie 1882.
(V.) Comisiunea școlii industriale de

Cum Traian a biruit
Și pământul dobândit
L'a lăsat pe veciniciă
Al Românilor să fiă;
Cum românii mai apoi
Au purtat cumplit război
Cu păgâni, cu litfe rele,
Și-au scăpat țeara de ele.
Despre fete călări pe tauri,
Ce cu smei și cu bălauri
Se luptau cu bărbații
Pentru soră sau soție,
Pentru țeară, pentru frați,
Pentru fice de mpărăți;
Uriași și despre zine,
Ce pot face rău și bine
Nesdravănilor ce vor,
Să străbată'n partea lor;
Și-apoi despre sântul soare,
Cum apune cum răsare,
Cum se luptă'n mări cu racii
Și'n vâsduch cu vârcolacii;
Cum ne vin florile'n Maiu
Și purced toamna la raiu;
Despre țeara'n care pasă
Rândunica când ne lasă:
Despre somn și despre vis,
Despre ceriu, când e deschis.

aici, a cărei istorie foarte instructivă, voi comunica-o altădată precum merită. În 12 Ianuarie a. c., a ținut ședința spre alegerea instructorilor dela acea școală.

Comisiunea consta din nouă membrii, aleși de reprezentanța orașului și anume din 4. Români, 3. Sasi și 2. rom. cat.

Comisiunea s'a constituit, și s'a întemplat de senatorul Albert Leonhardt s'a ales și aici de președinte.

Pentru ocuparea celor 8 posturi de instructori au concurat toți dascălii din Sebeș, numai cel rom. catolic nu, și anume 8 Sasi și 5 Români. Concuranții români sânt toți maturisanți, absoluți de pedagogie și teologie și cu atestate de cualificațiune pedagogică și teologică. Sasii ba; nici unul din ei nu au aceleași atestate de cualificațiune ca concurenții români.

Ba, cu privire la instructorul de limba maghiară au trebuit să se întrunească toți la concurențele Samuilă Roșu.

Referintele cauzei a fost forestierul reg. de Bömches, care întru atâta este ocupat cu oficiul seu ca cassier, încât împreună cu asemenea ocupatul funcțiunarii comunal Singer, comptabil, pe lângă a incurca vênătorii, au timp încă de a inurea și și noapte tot mai tare relațiunile politice de aici.

Numitul referinte plin de grație a propus un Român și 7 Sasi. Istoria acestei propuneri încă este foarte instructivă. Inse acuma pe scurt, la obiect.

Desbaterea asupra referadei apoi a fost *non plus ultra*.

Unul dintre înțelepții Soloni, mai înainte cătană în graniția bănațiană și acum stăpân peste moșia unei fete de funariu horibile dictu! a criticat gimnaziile, bacalauratele din Blasiu și Brașov precum și esamenenele de cualificațiune din Sibiu.

Altul om de 75 ani și de 50 ani popă și dascăl aici scapă din gură că pe temeiul unui contract din vremile lui Tököly la gimnaziul săsesc de aici nu-i ertat nimenui, se deschidă gura dacă nui Sas-luteran; s. a. m.

Cu de aceste s'au frământat a apera pro referintele care se făcea într'o ureche și a combate pre Români, cari vorbeau și argumentau pentru cei mai potriviți 4 Sasi și 4 Români.

Toți membrii Români, mai ales protopopul Ioan Tipeiu, astădată au dovedit o solidară ținută de fer, și o superioritate spiritală nimicitoare.

Remânând fără rezultat aceste consultări conturbate mai cu seamă prin proasta și provocătoarea purtare a numitului cătană s'a proces la votarea secretă cu ședule.

Despre-aceste Maia cântă
Și pre oaspeți îi încântă.
Însă eată sânta di
La fereastă să ivi;
Maia cântecu-și alină,
Și toți oaspeții se'nchină,
Și uimiți de-al ei cântat
Se înprăștiă'n palat.
După joc, după cântare,
După vin, după gustare,
De somn dulce și de vis
Tot palatul e cuprins.

(Va urma.)

* (Earăși portretul lui Stefan cel Mare.) D. Gr. Tocilescu, directorul ministerului cultelor, a desoperit de curând, în muzeul național din București, un patrahir cu portretul marelui Domn al Moldovei. Acest portret seamănă, se dăce, întocmai cu cel aflat în evangeliarul dela Homora. D. Tocilescu va raporta Academiei despre aceasta nouă descoperire.

Votanți au fost opt, pentru că un votant era absent din Sebeș.

În cursul votării președintele încă și-a băgat ședulele sa în urnă.

Instructorii de limba maghiară și de desen considerându-se aleși cu unanimitate, votarea s'a făcut numai pentru 6 instructori.

La scrutiniu s'a vădut că concurențele G. Binder a căpătat 8 voturi; ceilalți inse fiecare numai câte 4 voturi.

Președintele a votat deja în toată forma.

Cine se dăce acuma?

În loc de a dispune votare nouă, sau a amâna până vine și al 9 lea membru votant, sau a decide prin soarte, sau a se reține președintele de la votare — președintele în nemărginita sa înțelepciune anti-diluviană în modul cel mai violent și-aroga încă o porțiă de vot și derimă pentru ședulele, pre cari au fost numai Sasi scriși.

Poftim! Trebuie mai mult pentru a pune la probă, și răbdarea unor oameni bătrâni, onesti și pacifici?!

Se pricepe Românii parliți de astfel de procedere și tractare revoltătoare au protestat contra ei pentru rectificarea onestă și demnității lor și sau depărtat din societatea acelor oameni modeli dreptate, onestitate, și pace.

Se dăce, că acest act, poreclit „de alegere“ se va înainta oficiului central al Universității spre decideră de și același nu e competent, ci numai reprezentanța orașului și ministerul.

Scim și cunoaștem firul roșu din toate aceste lucruri violente și arbitrare. Scim că aici la unii sânt toate iertate și aprobate, iar alții se par a fi declarați de „vogelfrei.“

Placă! numai nu sciu până când. Inse de acum admonim că nu va fi consult nici salutaru a împinge lucrurile pe calea pornită până la extremitate pentru că multe se vor pute întâmpla inse în fine nu scim cine va plânge.

Varietăți.

* („Der Sprachen- und Völkerkampf in Ungarn“) Sub acest titlu, foarte caracteristic pentru stările din Ungaria, a apărut de curând o scriere politică, de Carol Ludolf Mutze în Lipsca, din care cităm după „Pester Lloyd“ următoarele locuri pentru că cetitorii nostri se vață, ce spirit pătrunde opinia publică din Germania față cu purtarea Maghiarilor. Eacă citatul acesta:

„Incuisițiua maghiară se deosebesce de cea spaniolă din veacul al XV de altcum numai prin aceea, că fanatismul bisericesc s'a înlocuit cu cel național. Afară de rug cea vechă nu întrece pe cea modernă cu nimic. Deosebiții și pânditorii „Isconditori și prigonitori ai rătății eretice“ sânt cu grămada, „convertirea“ silită se propoveduiesce pretutindenea, celor ce se clatină se cer reverse, cei mai cu virtute sânt dojeniți și înfrunțați, cel tare e amenințat cu... „Scriitorul acestora cunoașce, precum se vede, foarte bine purtarea „patrioților“ nostri.

* (Necrolog) Elie Roșca paroch gr. or. ca soț în numele seu, al filior: Nastasia cu soțul seu Ioan Ghiurițian, Petru și Pavel; al cumnatului seu Petru Roșca prot. gr. or. cu soția sa Maria și pruncii lor Pavel și Remus, și în numele tuturor celorlalte rudeni nepoți și nepoate, cu inimă înfrântă cuprinsă de cea mai mare durere, anunță trista scire despre moartea mult iubitei sale consoată, dulce mamă, resp. cumnată și mătușe Maria Roșca care după greu morb abia de 8 zile, în etate de 62 ani, după o fericită căsătorie de 41 ani și după împărțășirea cu ss. taine în 27 Decem-

vre 1881 st. v. la 3 oare dimineața sa mutat la cele eterne, lăsând pe ai sei în cea mai mare jale.

Remășițele defunctei într'e grele suspinuri s'au astrucat la 30 Dec. în cimitierul s. bisericii locale.

Tâmașa 31 Decemvre 1881.

* (Baluri și petreceri) În Făgăraș au arangiat reuniunea femeilor române gr. or. de acolo în seara dela 31 Decemvre a. tr. petrecere cu joc în hotelul „Stadt Paris“ — Tot reuniunea femeilor Române inse din Zernesci arangiază duminică în 17/29 Ianuarie bal în edificiul școlii. — Casina română din Beiușiu arangiază bal în favorul bibliotecii sale în sala ospătăriei opidane în 11 Februarie a. c. Prețul de intrare la aceste două din urmă este 1 fl.; oferte marimonioase primesc reunioarele cu mulțămită și se vor cuieta prin diare

* (Bobotează fără ger.) Zăpadă n'avem, frig încă nu. Gerul bobotezei e dus; se vede, că își petrece undeva. De nu near auți să vină ca să ne înghețe urechile.

* (Ajunul Bobotezei la palatul regal din București.) Cetim în „Resb. W.“ Eri, 5 Ianuarie, ajunul bototezei Mântuitorului, I. P. S. S. Metropolitul Primat, încungiurat de înaltul cler, a mers, după obicei, la oarele 12; cu sfântul betez la MM. LL. Regele și Regina. După botez, P. S. S. Metropolitul a luat dejunul împreună cu Maiestățile Lor.

* (Revisiurica cărților bisericicesci) Ieri după prânz s'a adunat, dăce „Gazete de Roumanie“ la ministerul cultelor și instrucțiunii publice comisiunea însărcinată cu tipărirea cărților bisericicesci cu litere latine și cu reforma limbei noastre eclesiastice.

Această comisiunea se compune din d. V. A. Urechia, ministrul cultelor, P. S. S. Păr. Silivestru și d-nii doctori Zottu, Nițulescu și Erbiceanu. Comisiunea s'a constituit și a ales president pe Păr. Silivestru și secretariu pe d. Nițulescu.

A doua ședință se va ține zilele viitoare.

* (O nouă foaie beletristică română) „Amicul Familiei“ cu sufletul umoristic „Glumețul“ apare în Graz (Stiria) în editura cunoscutului librar-editor Paul Cieslar.

* (Reformele militare în Rusia.) Mare reformă militară, ce anunțase țarul Alexandru III cu ocazia urcării sale pe tron, și la care se lucrase până acum atât de mult, e lăsată deodată baltă. Guvernul a anunțat suspendarea ei.

Cuprinsul acestei reforme era, cum se știe împărțirea întregii armate rusesci în patru maricorpuri, armata de sud, ost, vest și nord și organizarea în acord cu aceste terenuri și cu poporațiunea din el.

Cei din Petersburg își bat capu, care se fie înriurirea ce a pricinuit această suspensiune, căci se știe, că pentru reformă era, începând dela țarul în jos toată armata.

* (Târgoviștea în trecut.) Credem a face oere care plăcere Târgoviștenilor, punându-le sub ochi următorul tractat de comerț încheiat la 1408 înre Mircea cel bătrân, acela care a construit palatele de la Curtea Domnească, și Vladislav, regele Ungariei. Se va vedea dintr'insul importantul rol comercial pe care l'avea Târgoviștea, acum câteva sute de ani, în privința deslegării mărfurilor și a perceperei vămilor. Atragem asemenea atențiunea cetitorilor nostri asupra stilului și a expresiunilor pe atunci întrebuințate.

Iată tratatul:

Eu Ioane Mircea, Mare Voevod și domn a toată țeara Ungro-română și al părților de peste munți.

Dat' a domnia mea credința și sufletul domniei mele tuturor neguțătorilor și purgarilor din țeara părintelui și fratelui domniei mele Vladislav regele de la Leopole și purgarilor din țeara fratelui domniei mele marele Principe Vitold, cum se aibă voie de a veni în țeara domniei mele cu mărfurile lor, fiindule venirea slobodă pe credința și sufletul domniei mele cu o avere cat de multă, fie măcar cu nenumăratele nenumăratelor, cu miile miilor de întinerice; și numai într'un loc, unde va fi deslegarea mărfurilor la Tergoviște, acolo să plătească vama, și apoi să și cumpere ce vor pofti; eară din marfa lor domnia mea și va cumpăra ce și va alege și după aceea ei să fie slobodi de a umbla în toată țeara și provincia vinzând și cumpărând, prin toate orașele, prin toate schelele de pe Dunăre, începând de la Porțile-de-fer și chiar până la Braila, și prin toate căile din munți și nicăiri să nu plătească vamă, nici într'un târg și nici într'o schelă; și unde vama va fi arădată de către domnia mea, acolo vameșul să nu cuteze a-i vămii, ci să pună pe soceala domniei mele, eară unde nu va fi arădată acolo nici să caute mărfurile lor. Ori cine ar necinsti acesta al domniei mele, va suferi multă mânie de la domnia mea, ca neascultător acestui crisof al domniei mele.

Tergoviștea servea deci pe atunci de loc de deslegare a mărfurilor și de plată a vămii, pentru tot cea ce se aducea de peste munți.

* (Un carcu boi fără de stăpân.) s'a găsit în 5/17 Ianuarie pe drumul către Șura-mare.

* (Mișcarea portului Constantința) a fost nulă în 5 Ianuarie din cauza furtunei ce a fost pe marea Neagră.

* (Moartă de fum.) În 5 l. c. cetim în „Resb. W.“ s'a întâmplat o nenorocire la locuința d-lui Iancu Marghiloman, din strada Amzei. O servitoare a d-lui Marghiloman, plecând de acasă, a încuiat în odae pe flica sa Smaranda, în etate ca de 5 ani. Copila jucându-se, se vede cu nesce chibrituri, acestea au luat foc, aprinzându-se așternutul și alte lucruri din casă.

D. Al. Marghiloman, prinzând de veste, a sîrit numai-de-cât și a spart ușa de la Camera servitoarei, dar nenorocita fetiță fu găsită moartă lângă prag. Ea fusese înăbușită de fum.

Focul s'a stins de oamenii casei.

Bibliografie.

Vulcan Iosif, *Lira mea*. (Poesii.) Oradea Mare, 1882. Prețul 2 fl., legat elegant 3 fl., v. a.

Dogariu Domețiu și Dariu Ioan, *Aritmetică*. Esercții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I și II de școală. Partea I. Edițiunea a doua revădită, corectată și înăvuită. Brașov 1882. Prețul 30 cr. v. a.

Raport alu XL-lea despre Gimnaziul superior greco-catolic românesc din Năsăud etc. pro anul școlastic 1880/1. Bistrița, 1881.

Raport despre activitatea asociațiunii pentru sprigînirea învățăcelilor și școlărilor români meseriași, dela întemeierea ei 1871, până inclusive 1881, de comitetul Asociațiunii, Brașov 1882.

Psaltichia bisericească, aședată în notemusical de Silvestru Morariu Andreieviciu, archimandrit consistorial și vicariu arhiepiscopal, și tipărită pe spesele fondului religios gr. or. al Bucovinei 1879.

Escelența Sa părintele metropolit și arhiepiscop al Bucovinei ca president al

consistoriului din Cernăuți a avut bunăvoiața măgulitoare pentru noi a ne trimite această frumoasă ediție a „Psaltichiei bisericesci.“ Oplu lucrat încă de archimandritul Silvestru se recomandă în modul cel mai favorabil atât pentru cuprinsul său lămurit cât și pentru forma nemerită. Adjustarea cărții e elegantă.

Loterie.

Mercuri în 18 Ianuarie n. 1882.
Brün: 82 23 72 2 43

Bursa de Viena și Pesta

Din 19 Ianuarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.30	118.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	89.40	89.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	109.75	109.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	96.—	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	133.—	133.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.—	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.50	98.—
Obligațiuni urbariale temeșane	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale temeș. cu clausulă de sorțire	97.50	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	98.—	98.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	75.25	75.25
Datorie de stat în argint	76.25	76.25
Renta de aur austriacă	92.75	92.75
Sorți de stat dela 1860	132.—	137.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	824.—	824.—
Acțiuni de credit austr.	311.50	311.50
Acțiuni de bancă de credit ung.	303.—	303.—
Sorți ungurești cu premii	118.—	118.—
Sorți de regularea Tisei	109.50	109.75
Scrisuri fonciari ale institutului Argint	—	—
Galbin	5.59	5.59
Na oleon	9.47	9.47
100 marce nemșeci	58.35	58.20
London (pe polița de trei luni)	119.35	119.20

Nr. 401

[3] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante Buceș de classa a III. din protopresbiteratul Zarandului nconcurând nimenea la primul concurs, conform hârtiei Veneratului Consistoriu dto. 26 Noemvre Nr. 3647 B. 1881 se escrie a doaua oară concurs cu termenul până la 31 Ianuarie 1882.

Emolumentele sînt:

Venitele parochiali în sumă de 313 fl.

Petenții au de a-și așterne concursul proveșut în sensul statului organic și al regulamentului pentru parochii din 1878 la subsemnatul oficiu protopresbiteral în Brad: (Hunyádmegy) până la termenul indicat. Brad. 24 Decemvre, 1881.

George Părău m. p.,
adm. protopr.

Nr. 325.

[4] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lîngă neputinciosul paroch din Sirbi Arcadiu Olariu protopresbiteratul Iliei, pe basa înaltei ordinațiuni consistoriale dto 3 Decemvre 1881 Nr. 3697 B. se escrie concurs cu termenul de 31 de zile dela 1-a publicare în jurnalul „Telegraful Roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

Jumătate din toate venitele parochiale, sistemisate în sinodul parochial pentru de a corespunde unei parochii de classa III.

Concurenții au de ași adresa petițiunile lor conform statutului organic, și regulamentului congressional pentru parochii din 1878 până la termenul sus indicat oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei murășene.

Gurasada în 17 Decemvre 1881. În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. prot.

Nr. 237

[5] 2—3

CONCURS.

Conform părinteșcei rezoluțiuni a preaveneratului consistoriu archidieceșan din 22 Octomvre, 1881. Nr. 3040 B. se escrie prin aceasta concurs pentru un post de capelan parochial, în parochia gr. orientală din Petrița — biserica cu bradul — în protopresbiteratul Hașegului lîngă neputinciosul paroch de acolo, cu termenul până la 31 Ianuarie 1882.

Emolumentele sînt:

jumătate din venitul parochial de 500 fl. sistemisat în sinodul parochial ținut la 29 Noemvre, 1881.

Doritorii de a compete la acest post au a-și așterne suplicele lor bine instruite în sensul prescrișelor din „Statul organic“ a dispozițiunilor sinodali din an. 1878 la subșcrișul până la termenul sus amintit.

Hașeg 17 Decemvre 1881.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Rațiu m. p.,
protopreșb. gr. or.

Nr. 303—1881.

[8] 1—1

Anunțiu.

Conform prescrierei §-lui 124 din regulamentul pentru procedura judecătorească în cause matrimoniale se face cunoscut, cumcă Elena G. Muntean din Sânpetru, măritată după Iosif Glăjăriu tot de acolo, născut în Arpata, prin sentința Preaveneratului Consistoriu archidieceșan din 5 Noemvre a. c. Nr. 2495 B. sau despărțit totalmente de către pribegitul ei bărbat susnumit.

Brașov, în 6 Decemvre, 1881.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Brașovului II.

Nr. 5386—1881

[7] 2—3

Publicațiune!

În afacerea regulării generale a hotărului Reteagului, conform înaltului ordin al Escelenței Sale al domnului ministru reg. ung. de justiție de sub Nr. 2364/1880, ficșez la fața locului Reteag ziua de 6 Martie 1882 spre îndeplinirea lucrărilor prealabile satorite în art. 45 și 46 al acelu ordin.

Convoc la locul numit pre toți cu titlul de proprietari interesați la pertractare pe lîngă aceea observare, că pertractarea oficială va avè loc și în absența lor.

Dej în 12 Noemvre 1881.

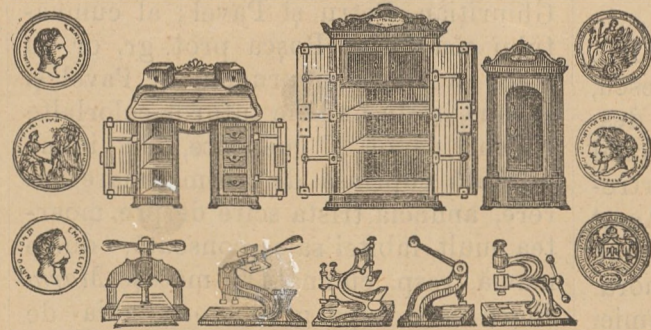
Miko Miklos, m. p.,
jude urb.

[1]

2—3

Câștig real

fară de capital și fără risic se oferă pentru persoane inteligente și onorabile din ori ce clasă. Ofertele sînt a se adresa la I. Löwinger, Budapesta Giselaplatz Nr. 3. etagiul I.

Casse
sigure în contra focului și
spargerei
la
Pavel Nendvich
în Sibiu. 1—3

Nr. 91—1882. civ.

[6] 2—3

Publicațiune!

Prin aceasta aduc la cunoștința publică că am ficșat la fața locului ziua de 23 Februarie 1882 după ameași la 3 oare de termin pentru începerea lucrărilor prealabile în afacerea regulării generale a hotărului comunei Corod-Szt.-Márton și cu deosebire regularea representaței, alegerea inginerilor operatori și pentru compunerea preliminarului șpeșelor.

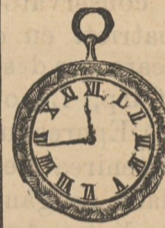
Atrag atențiunea celor interesați la aceste cu adausul ca absența lor nu va împedeca cursul lucrărilor.

În numele tribunalului reg. din Elisabetopole în 7 Iannarie 1882.

Székely Miklos m. p.,
jude urb.

[242]

9

Numai odată

se ofere o ocașiune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu jumătate prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Conșeșea a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încred înțându-ne pe noi cu vîndarea fabricatorilor sale. Aceste așa numitele oroloage de buzunariu-Washington sînt cele mai bune de pe lume, sînt foarte elegant gravurate și înfrumșeșate și lucrate după sistemă americană.

Toate oroloagele sînt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță eștra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lues din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșeșate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loși, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loși, probat la oficiul c. r. de punciare, ne lăngă garanție severă repassate pe secundă, cu mechanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astăzi se capătă cu prețul fabulos de eștin numai cu fl. 20. Afară de aceasta lăngă fie-care orologiu se dă grătuit un lanț, medalion și cutie de catifea

1000 oroloage pentru doamne de aur veritabili cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 oroloage de părete cu încadratură de email cel mai fin și cu mechanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 oroloage desteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucru foarte fin de sculptură în cășulii înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a optă zi, regulate fin pe secundă, foarte frumoșe și imposante; de oare-ce un astfelu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit, se nu lipsească astfelu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfelu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de eștin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

Fabricii de oroloage Fromm.
Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.